

Acció Cooperatista

Redacció: } Pelai. 7 • Tel. 17374
Administració: }

Organ de la Federació de Cooperatives de Catalunya

A proposta del Consell General, o bé quan ho sol·liciti una quarta part de les cooperatives federades, podrà procedir-se a la reforma del present Reglament. Tant en un cas com en l'altre, el Consell General ve obligat a trametre, almenys quatre setmanes abans de la data de la reunió, el projecte de reforma, per tal que hi siguin fetes les esmenes que calgui.

(Art. 45 dels Estatuts de la Federació de Cooperatives de Catalunya.)

El diumenge, dia 23, es reuneix el Consell General de la Federació per a preparar la convocatòria del Congrés Extraordinari i confeccionar l'Ordre del Dia

No, no i no; no és veritat

per V. CASALS BOSCH

No és veritat que els Sindicats i collectivitats agrícoles treballin de cara a una organització econòmica més perfecta que la que tenim fins avui, en la qual no hi hagin explotadors sense escrúpols i explotats sense defensa.

No és veritat; a l'altura que hem arribat, han passat i passen coses massa grans per tal que els consumidors organitzats cooperativament ens poguem creure aquesta fal·làcia que s'ha anat llençant a l'espai com qui llença una divisa per tal de caçar incautes.

Els Sindicats Agrícoles i les Collectivitats d'un cantó i altre no han fet el que devien, ni fan, després de dos anys de guerra i d'especulació desmesurada a l'esquena del consumidor, el que deuen ni el que podrien fer; estem travessant en ordre a les actuals circumstàncies, i que atanyen de ple a la feina renovadora que aquestes entitats havien de portar a cap, els moments àlgids en els quals aquella consigna posada a la pràctica hauria minvat aquest desgavell que els consumidors estem vivint i que estem pagant tan car.

No és veritat, repeteixo, que els Sindicats Agrícoles i les Collectivitats, d'un cantó i altre, treballin de cara a una nova estructura econòmica en la qual no hi hagin intermediaris i els consumidors com a tals puguin rebre les mercaderies directament del productor, perquè si fos veritat, no estaríem veient com els Sindicats faciliten mercaderies al comerç particular i els neguen a les Cooperatives; si fos veritat, no hauria quedat el mercat buit com ha quedat, mentre les cases dels pagesos han estat i estan convertides en veritables cellers i magatzems de tot. Si fos veritat, en una parula està dit tot, no hauríem arribat allà on som —perquè encara que no produïm tot el que tenim de menester— hauríem pogut minvar els efectes d'aquests temps de guerra fent arribar, ben repartit per a tothom, aquella mínima part d'aliments que ens són necessaris a tots, entengui's bé, a tots, per a resistir i vèncer en aquesta contesa en la qual tots hi estem empenyats en sortir-ne victoriosos.

Els Sindicats diuen que els pagesos no creuen, els pagesos diuen que els Sindicats no els corresponen, les Collectivitats parlen d'obra revolucionària, però entre uns i altres, pagesos, Sindicats i Collectivitats, i amb el consentiment de tots ells, els productes del camp s'encareixen i s'amaguen, les dues coses que porten un mateix efecte i que cauen amb totes les conseqüències que els moments compten, sobre la salut del poble que aguanta ferm al seu lloc per tal que a costa de tot, sortim victoriosos en aquesta lluita que tenim entaulada a Europa entre dues concepcions de la vida.

Tots ho volen, però ningú no ho fa, tots volen servir la causa de la guerra, però tots miren d'especular amb la necessitat del consumidor i a l'esquena de la guerra.

Mentida! No és veritat, perquè si fos veritat que els Sindicats i Collectivitats i pa-

gesos treballessin per aquest ideal comú a tots, en tot Catalunya no hi hauria un gra de blat per batre ni s'haurien malmès gèneres a la terra per manca de braços, perquè per part de tots aquests elements s'haurien aprofitat totes les avinenteses fent néixer un sentit agut de la responsabilitat individual i col·lectiva a tothom per tal que els esforços s'haguessin multiplicat, incorporat als treballs de la terra a tots els que estaven parats i fent a la vegada que aquest sentit egoista que ha nascut en cada pagès —hagi estat del color que hagi estat— s'hagués transformat en un sentit de comprensió envers altres ciutadans que es trobaven i es troben sotmesos a una lluita en la qual tots hi hem d'estar empenyats en reeixir.

Però això no ha estat, aquest sentit de responsabilitat no s'ha vist enlloc, sols s'ha vist l'interès, per part d'aquests, elements d'utilitzar la guerra amb totes les seves restriccions per a especular com qualsevol comerciant particular amb les necessitats dels que consumim i no produïm mercaderies de boca i d'alimentació.

En aquesta hora suprema en la qual les actuacions dels homes i de les institucions tenen tanta importància, prenen tant de relleu, és bo constatar el que fa cada un en relació al que proclama i al que els seus sentiments li dicten; dia vindrà que podrem assenyalar amb tota llibertat als que han estat de cor i als que hauran estat de conveniència, enrolats en moviments als quals amb la seva actuació hauran desacreditat. Avui, davant el panorama que es presenta als nostres ulls, no podem creure de cap de les maneres, que els Sindicats i Collectivitats agrícoles actuïn de cara a la guerra i de cara a una organització més perfecta de tota l'estructura econòmica del món en la qual no hi hagin explotadors desaprensius i sense vergonya i explotats, de l'esquena dels quals, n'hagi de sortir el suc perquè visquin els privilegiats.

No ho podem creure, no és veritat!

Avis aclaratori d'exceptacional importància

El Comitè de la Federació de Cooperatives de Catalunya fa saber als Comitès de les Federacions Comarcals i d'una manera especialíssima a les Seccions Econòmiques, que és necessari repasar les mercaderies que es rebien per part de la Central de Compres o bé de la «Central de Abastecimientos», per tal que es tingui en compte el pes exacte de la mercaderia que es rep.

A l'ensem, totes aquelles Cooperatives que retornin els envasos dels productes que els hagin subministrat, se'ls bonificarà per part de la «Direcció General de Abastecimientos» de l'Estat, la quantitat diferencial que en el pes puguin representar aquests envasos.

Pel que fa referència al racionament dels socis cooperadors, l'estadística comprènent el cens dels mateixos ha d'ésser la que exactament existeixi pel nombre de familiar de cada un dels associats. No fent-se d'una manera global, com equivocadament entenen que s'ha de fer.

ASPECTOS

por ANGEL CASAS

De considerarme en condiciones de discernir sobre las cosas del mundo, del hombre y de la vida terciaria y rompería una lanza en pro de una solución de los problemas económicos.

Y, naturalmente, al hablar de estos problemas y tratar por ende de darles una solución viable, forzosamente tendríamos de hablar del cooperativismo, por ser ésta una doctrina que tiende a su solución.

Naturalmente que en esto habrá quien sustente un criterio diametralmente opuesto al mío, pero si tenemos en cuenta lo que dejó escrito Marx sobre la nueva Economía y de que sentó las bases para la construcción de un nuevo sistema económico, lo vislumbró y lo hizo propugnando por un nuevo orden social.

Con esto quiso decir que no era posible llegar a una solución completa y definitiva sin antes resolver el problema en todos sus aspectos, tanto la forma como en el fondo, tanto lo ideal como en lo práctico.

Marx, consecuente con esta idea, acopló los anhelos de liberación política con las imperativas ansias de emancipación económica, que sentía el género humano.

Y bien, el cooperativismo podemos decir que es el sentido constructivo y práctico de la idea puesta en marcha, mientras que el ideal, lo político más propiamente dicho, es el motor, la fuerza que impulsa y anima a la transformación total y absoluta de un sistema hasta ahora sostenido por la fuerza y contra todo derecho y razón.

Si aceptamos como buena esta teoría y por ende también aceptamos que esto sea así, nos cabe preguntar: ¿Podrá un día el cooperativismo triunfar y sostener su triunfo manteniéndose como hasta aquí, al margen del calor de todo ideal? Puestos a hablar sobre esto, seguramente que no faltaría quien contestara afir-

mativamente. Mas, si tenemos en cuenta lo poco que ha arraigado en el espíritu ciudadano el cooperativismo, en el tiempo que tiene de existencia, hemos de convenir que no nos da motivos para mostrarnos demasiado optimistas que digamos. Qué duda cabe que su obra es meritoria y de un valor como no hay otra organización que la iguale, pero a pesar de todo con ella y con su lenta marcha, ni se transforma un sistema, ni se construye un mundo nuevo.

Se dice no sé si con lógica razón, que las ideas separan a los hombres. Bien, miremos, pues, el aspecto práctico en este sentido del cooperativismo.

Este, con la sana intención de unir, no sólo al hombre, sino a la humanidad toda, se declara apolítico, pero no logra el sano propósito de poder acoger en su seno a la gran familia humana.

Dice, además, con una verdad axiomática, que el hombre en todos los aspectos de la vida podrá —haciendo uso de su libre albedrío— desentenderse y prescindir de muchas cosas, si así le place, mas, no podrá nunca prescindir ni mucho menos dejar de ser consumidor; porque consumidor lo es todo ser, desde que nace hasta que deja de existir.

Con esta verdad tan incontrovertible y de tan fácil comprensión, tampoco logra interesar lo debido a la opinión, y como consecuencia lógica que ésta se tome para con el cooperativismo el interés que debe.

¿Qué hacer, pues, para que el cooperativismo penetre, arraigue y fructifique en todas las clases sociales? ¿Qué es lo que motiva el desinterés que en general siente el pueblo hacia estos principios tan razonables, tan justos y de un fin tan altamente humano y social?

El hombre siempre se ha inclinado hacia las cosas que le proporcionan un resultado inmediato, y claro, el cooperativismo no es fruto que se coseche el día siguiente de haber echado la semilla.

Sucede, pues, que la casi totalidad de los que en un momento dado han sentido, por la razón que sea, el deseo o la necesidad de ingresar en él, al encontrarse que éste vive y resuelve problemas reales y que la cooperación no inflama de pasión y entusiasmo desmedido a sus componentes, los que sólo viven al calor de un ideal y no paran mientes en la obra positiva y práctica que se realiza, optan por no ingresar en sus filas, y buscan en otros medios lo que a su entender puede proporcionarles el triunfo de los ideales que profesan.

Visto, pues, que éste es un aspecto que tiene planteado permanentemente el cooperativismo, quizá sería conveniente pensar qué es lo que más podría facilitar el triunfo de la cooperación, si continuar con la conducta seguida hasta aquí, o buscar en el ideario más afín para que éste lo llene del calor y entusiasmo de que dicen que carece y que con tanto afán busca el hombre en otros lugares.

SECCIO FEDERATIVA

Federació de Cooperatives de Catalunya

Acta de la reunió del Comitè Executiu de la Federació de Cooperatives de Catalunya, celebrada el dia 6 d'octubre del 1938

Sota la presidència del company Felip Barjau, assistint-hi Hortonedra, Humbert, Vallejo, Verdura, per ACCIO COOPERATISTA, Cases, per la C. C. C., Escobedo, per «Productes Coop» i el que sota signa, comença la sessió a les 4'45 de la tarda.

Es llegida i aprovada l'acta anterior.

Assisteix a la reunió el company Felip Jaró, com a delegat d'enllaç de les Joventuts i l'Agrupació Femenina.

La presidència exposa el resultat de la reunió de «Productes Coop».

Ingressa com a entitat federada la Cooperativa «El Progrés», de Castellet, i La Gornal, de la Comarca de Garraf.

Verdura informa de les tasques de la Ponència de la Caixa de Crèdit Cooperatiu i assabenta els reunits d'haver-se integrat a la Ponència el company Biada, representant de la Comarca del Barcelonès. A l'objecte de documentar els companys que formen les Junes directives de les nostres federades, de l'organització de les finances com a sistema cooperatiu, es convé organitzar dues conferències sobre aquest tema, les quals seran desenvolupades pels companys Jaume Verdura, Director d'ACCIO COOPERATISTA, i Josep M.º Boix, Director de

la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvi.

Feliu Jané informa de la reunió tinguda amb els representants de les Joventuts Cooperatistes i de l'Agrupació Femenina, així com de la labor preparatòria que ha de portar a terme aquesta acció de conjunt entre els esmentats organismes.

Es tracta del fet que per part de la «Direcció General de Abastecimientos» classifiquin com a poblacions agrícoles, sense dret a racionament, alguns pobles el cens de cooperadors dels quals són, en absoluta majoria, compostos per ciutadans industrials.

S'acorda elevar la corresponent petició als organismes adients perquè es rectifiqui aquest procediment perquè de perllongar-se aquesta anomalia mataria l'esperit cooperatista de moltes poblacions classificades agrícoles.

Es rebuda la convocatòria per assistir per informar al ple del Secretariat de la U. G. T., que ha de celebrar-se a Tarragona els dies 8 i 9 del corrent, nomenant-se per a assistir-hi al que sotasigna.

Escobedo assabenta de les activitats de «Productes Coop» i les dificultats en què es troben les seccions d'elaboració del susdit organisme productor, davant la manca de primeres matèries.

El company Verdura dóna compte al Comitè dels treballs que està realitzant per ultimar el llibre que tractarà sobre el sistema d'organització i comptabilitat de les nostres entitats.

No havent-hi més assumptes a tractar, s'acaba la sessió a les vuit.

El Secretari, Celestí Ventura.

L'Almanac de la Cooperació

L'èxit va dibuixant-se

Al convit que des de les pàgines d'ACCIO COOPERATISTA llençàvem, cridant a la cooperació als nostres amics els cooperatistes de Catalunya, ha frapat amb prou força i unitat.

Han arribat i tenim damunt la taula de Redacció els originals d'alguns treballs que, amb destí a les pàgines de l'Almanac, ens han estat tramesos. No esperàvem menys dels cooperatistes catalans i confiem, encara, rebre'n alguns que ens han estat promesos.

Un preu a tots novament volem adreçar. La conveniència de què arribin al nostre poder amb el temps necessari perquè puguin ésser-hi inclosos. Ens d'alguna el tenir que deixar de publicar treballs que, per manca de temps, no poguessin ésser compostos. A aquest propòsit, i atenent a indicacions que ens han estat fetes, allargarem fins el dia 10 del vinent novembre la data fixada com a màxim per a la recepció d'originals amb destí a l'Almanac. Les dificultats, que són excessives i de diferents ordres, ens obliga a no poder anar tot el de pressa que voldríem, i aquest mal inevitable ens permet el poder allargar el temps de què, en principi, disposàvem. Que ningú no s'adormi, però; el rellotge massa no és pas cosa aconsellable ni convenient.

..

Podem anunciar, reservant-nos el donar-ne el títol, que en les pàgines de l'Almanac per a 1939 hi figurarà una comèdia per a infants, deguda a la florida pluma de l'exquisit poeta, el nostre estimat amic Baldomer Cardona; unes pàgines degudes a la fina percepció cooperatista del nostre amic, el President de la Federació, Felip Barjau, i unes altres d'abrandat fervor cooperatista d'en Tino, el Secretari del nostre superior organisme federatiu.

Uns altres treballs, tots ells inèdits, figuraran a les pàgines del nostre Almanac, que vénen a portar-li el pensament de la Joventut Cooperatista que es troba a les trinxeres... Seran pàgines de guerra... pàgines de recordança i de cooperació amb els qui, per raons d'edat, ens hem quedat, laborant, a la reraguarda... Elles reflexaran l'abrandament de la nostra joventut que sap alternar, amb eficàcia, el fusell i la ploma, les armes i les lletres.

LA DIRECCIO

CORREU

Joan Franc.—Rebut el vostre treball. Anirà. Mercès.

Manuel J. Casals.—El tema, si fos tocat amb profunditat, fóra excel·lent. Llàstima que la seva forma no respongui a les directrius que ens tenim imposades. Passa a la Direcció d'ACCIO COOPERATISTA.

Jordi Cultura.—Tal com dieu, l'homenatge és merescut. Mercès per la part que ens toca. Retocat una mica, anirà.

Germinal Casals.—La seva forma de reportatge s'adiu més per al periòdic, tal com suposeu. Passa al company Verdura.

Mercès a tots.

La cooperació a Lituània

pel Prof. S. BORODAEWSKY

Un petit fulletó del nostre col·lega de l'Institut Internacional d'Estudis Cooperatistes i actual professor a la Universitat de Kaunas, mereix l'atenció d'aquells que s'interessen pel moviment cooperatiu. En aquest fulletó hi són exposades breument, la història de la cooperació a Lituània i nombroses dades sobre l'estat actual del moviment cooperatista en aquell país. En temps de la dominació russa a Lituània, la cooperació s'hi desenvolupà d'una fàcil força migrada i actuà principalment en els dominis del crèdit. Un cop Lituània aconseguí la seva independència política, el desenvolupament de la cooperació en el país féu ràpids progressos.

Actualment podem constatar a Lituània tres tipus principals de cooperació: a) Cooperatives de crèdit; b) Cooperatives agrícoles de compra i venda, i c) Cooperatives lleteres. Abans de la gran guerra hi havia a Lituània 207 cooperatives de crèdit (principalment del sistema Schultze-Deltsch) amb 89 mil associats i un balanç de 9.2 milions de rubles. Després de la guerra, la quasi totalitat d'aquestes cooperatives deixà d'existir. Esdevingué independent Lituània, en sis anys (del 1922 al 1928) concedí autorització per obrir 600 cooperatives de crèdit. Malgrat això, en 1937, tan sols 322 d'aquestes cooperatives s'han capacitat per funcionar. Han assolit 112 mil associats i una xifra d'operacions de 78.5 milions de «lits» aproximadament (10 lits=1 dòlar), dels quals 62 milions revertiren als préstecs. Per tal de consolidar les operacions de les cooperatives, un Banc Cooperatiu (també per accions), ha estat creat. El capital, en accions, s'ha fixat en 3 milions de «lits»; el ministeri de finances, 163 cooperatives de crèdit, 13 cooperatives de compra i venda i 3 Unions de Cooperadors han estat els accionistes d'aquest Banc el balanç del qual, en 1 d'abril del 1937 feia pujar a 18.2 milions l'import de les seves operacions.

Les cooperatives de comerç per la compra i venda de mercaderies agrícoles en l'ample sentit de la paraula, han començat a ésser fundades després del 1892. La guerra mundial anorrea aquestes cooperatives. Però a partir del 1919 apareixen les societats de consum i tot seguit cooperatives similars sota el nom de «cooperatives agrícoles». L'objecte d'aquestes cooperatives és el mateix que el de les antigues cooperatives de comerç; la majoria d'elles es fusionen amb les societats de consum. 180 cooperatives agrícoles amb un total de 21 mil associats, ha venut, l'any 1936, mercaderies diverses per valor de 56 milions de lits. Aquestes cooperatives s'han reunit en una Unió amb el nom de «Lietukis», que constitueix el centre del cooperativisme agrícola lituà, no tan sols comercial, sinó intel·lectualment. Es ella, entre altres, la qui publica un organ de premsa titulat «Talka». En 1937 aquesta Unió ha venut prop de 73 milions de lits.

Les lleteries cooperatives constitueixen el tercer grup de la cooperació a Lituània. Abans de la guerra, el seu nombre era insignificant. Però després hom pot constatar el desenvolupament d'aquesta branca de la cooperació. A partir del 1923 fins el 1934, el nombre de cooperatives d'aquest tipus, augmenta d'una fàcil extraordinària. Però en 1937, tan sols 211 cooperatives entre 626 d'autoritzades, treballen de veritat. D'aquestes, 188 han venut, principalment a l'estranger, en 1937, un total aproximat de 64 milions de lits. Aquestes operacions resten assegurades per la intervenció d'una Unió Especial, «Pienocentras», que ha introduït dins el radi de llurs activitats la venda d'ous (en 1937, més de sis milions de dotzenes).

A part d'un resum històric del desenvolupament de la cooperació a Lituània i del seu actual estat, l'autor ha inserit en el seu opuscle un breu resum de la història política a Lituània amb dades sobre l'estat contemporani del territori, població, moneda, etc. Ha dedicat igualment un capítol a les associacions de foment del cultiu agrícola. Aquestes organitzacions no són pas cooperatives, però en llur activitat marxen estretament lligades amb elles i s'ajuden mútuament.

La impressió general que produeix la lectura del fulletó esmentat és altament favorable. La cooperació lituana creix; els capitals de què disposa tendeixen a augmentar (en 1935 sumaven 132 milions de lits i el 1937, 154 milions). Les cooperatives han obtingut per a llurs productes mercats estrangers segurs. Però hom pot fer un retrat: hi han massa «cooperatives mortes», c. a. d., cooperatives legalment registrades, però que en realitat no actuen. Per exemple, en el curs dels deu primers anys després d'aconseguir Lituània la seva independència política, hom ha legalitzat més de 1.500 cooperatives diferents. Però el nombre de cooperatives que veritablement treballen no arriba ni tan sols a la meitat. En la majoria dels països aquesta proporció és molt més baixa. A Txecoslovàquia, per exemple (Unió Central [Ustrední jednoty] de les Cooperatives Agrícoles de Praga), el percentatge de cooperatives autoritzades per funcionar i que en realitat no funcionen, arribà en 1918 a l'11 per 100 i en 1937 solament al 7 per 100. Malgrat tot, hom pot apreciar sobre el particular certa millora: una sola, varies cooperatives es reuneixen en una sola. Aquestes fusions són, generalment, molt útils.

Desitgem, doncs, que aquesta milloria esmentada s'accentui favorablement i que la cooperació a Lituània avanci per camins planers vers un esplendorós desenvolupament ulterior.

(Trad. A. SOLER QUEROL)

(1) Prof. Petras Šalcius. Das genossenschaftswesen in Litauen. Kaunas, 1938, 48 in 8.º.

(2) Prof. Antonin Hulka, Družstevní čin.

DES DE GRANOLLERS

La Federació Comarcal de Cooperatives del Vallès Oriental va celebrar, el passat diumenge, dia 2 d'octubre, la seva mensual reunió amb assistència dels delegats de les Cooperatives de Granollers, Mollet, Castelletors, Parets, Codines del Vallès, Vallromanes (el 19 de juliol i La Vallromanes), Montmeló, La Batllòria, La Garriga (La Popular i La Obrera), Vilamajor, Llinars, Baix Montseny, Les Franqueses i Vallgorguina.

Després d'amplia discussió en la qual intervingueren quasi tots els delegats a les deliberacions de l'ordre del dia, es prengueren els següents acords més importants:

I.—Fer els treballs necessaris per a la conservació de la quantitat de bolets que les possibilitats de la Comarca puguin fer factibles com a reserva alimentosa per a l'hivern.

II.—Instal·lar una Secretaria exclusivament per a la Comarca i nomenar un comptable vist l'increment que prenen les operacions que es realitzen, les quals fan necessari portar les coses amb la major solvència possible.

UN CURS DE COOPERACIO

Organizado por la Cooperativa Central de Abastecimiento, con el concurso de la Federación Nacional de Cooperativas, ha comenzado a explicarse en Barcelona el primer curso de Cooperación especial para el personal de dicha Cooperativa Central de Abastecimiento.

La primera lección, que llevaba por título «Tema inaugural», ha sido explicada por el secretario general de la Federación Nacional, compañero Regino González, y en ella se marcaron las orientaciones y finalidades del curso.

El segundo tema, que se titula «Teoría de la Cooperación», será explicado por el vocal del Comité Central de la Alianza Cooperativa Internacional, en representación de la Cooperación española, compañero Juan Ventosa Roig y será desarrollado el próximo sábado.

Este es uno de los pasos más positivos que

III.—Intensificar la divulgación del periódico ACCIO COOPERATISTA, posant-lo a la venda en aquelles poblacions on pugui fer-se i demanar que es publiquin al periòdic els racionaments distribuïts a les Comarcals, perquè això donarà més interès a la publicació i més al·licient per a llegir-lo els cooperadors i simpatitzants. També es posa a disposició de l'administració d'ACCIO COOPERATISTA el camió de la Comarca per a què es pugui rebre el periòdic amb la puntualitat deguda.

IV.—Amonestar la Cooperativa de Quirze Safaja per la continuada falta d'assistència del seu delegat a les reunions que es celebren.

Tan abans com després de la reunió es tingueren, entre els delegats, diferents canvis d'impressions, les quals eren penyora de l'entusiasme de què estaven impregnats tots ells per la labor que es porta a cap dins la Comarca de cara, sempre, a atendre tothom en el possible i sense preferències mai per a ningú.

C.

Articles exempts de l'impost sobre la xifra de negocis

ELS ARTICLES EXCLOSOS DE L'IMPOST SOBRE LA XIFRA DE NEGOCIS SON ELS SEGUENTS: BLAT, FARINA, PA, LLET, LLEGUMS, FRUITES, VERDURES, PATATES I ALTRES TUBERCULS, ARROS, CARNS FRESQUES, BACALLA, SARDINES SALADES I PREMSADES (ARENGADES), PASTES PER A SOPA, VI COMU I OLI DEL PAIS, CONSERVES ALIMETARIES, CARBO I PINÇOS I FARRATGES PELS ANIMALS.

da el Movimiento Cooperativo español para la educación y formación de elementos cooperadores.

M. Mestres i F. Barjau, conferenciants a Sabadell

Tal com havíem anunciat, el dilluns d'aquesta setmana, a la nit, els companys Mestres i Barjau parlaren als cooperadors de Sabadell, en el Teatre Principal d'aquella població, sobre «La col·laboració del moviment cooperatiu en la distribució de proveïments, en les presents circumstàncies», el primer, i sobre «L'organització econòmica cooperativista i la postguerra», el segon.

Féu la presentació i clogué l'acte el President de la Cooperativa «La Sabadellenca», que controla la distribució i proveïment de 40.000 racions, o sigui el 80 per 100 de la població civil sabadellenca i la quasi totalitat del veí poble de Quirze de la Serra.

Les conferències foren preses taquígrafament a l'objecte de publicar-les íntegres dintre la col·lecció de les nostres «Publicacions d'ACCIO COOPERATISTA», motiu pel qual ens abstenim de ressenyar les matèries tractades, segurs que els lectors voldran tenir aquests pamflets, tan prompte vegin la llum pública, i podran fer-se'n molt més càrrec.

Actes com el de Sabadell han de sovintejar en totes les cooperatives si volem formar una massa de consumidors conscients dels seus drets i deures com a cooperadors organitzats.

Felicitem cordialment els organitzadors i els conferenciants.

Dificultats presentades a última hora, ens impossibiliten de començar avui l'inserció dels reportatges que varem anunciar. El primer anirà al número proper, sota el títol de

UN MENJADOR COOPERATIU

Els cooperadors i el problema de Catalunya

per CELESTÍ VENTURA

Es molt sensible i molt dolorós que en els moments actuals que es caracteritzen per l'agudització dels problemes de tot ordre que crea la guerra, es tingui de remoure encara el problema racial de Catalunya i tinguem d'emprar les nostres activitats —tan necessàries per dedicar-les en resoldre altres problemes latents— en tenir de recordar que existeix vigent un Estatut aprovat per la República Espanyola i que en virtut d'aquesta legislació, Catalunya té una personalitat autònoma y administrativa que tots, absolutament tots els espanyols han de respectar, exceptuant els eterns enemics de Catalunya i per tant de la República: els feixistes.

En el VI Congrés de Cooperatives de Catalunya darrerament celebrat, s'aprovà el dictamen d'una ponència que el Consell General de la Federació de Cooperatives de Catalunya presentà com a tema i que feia referència, segons el títol a l'«Autonomia administrativa de Catalunya».

Els cooperadors de bona fe s'estranyaran —perquè desconeixen els problemes interns que afecten el nostre Moviment— que a Catalunya, en aquestes altures i precisament entre organitzacions i elements afins i coincidents en apreciar la lluita que sostenim contra el feixisme i la invasió estrangera, es tinguessin de reproduir qüestions fonamentals que es consideraven definitivament liquidades perquè entre homes que persegueixen la mateixa finalitat, no s'escau escamotejar el que el Parlament de la República en plena sobirania en justícia concedí.

Ningú no podrà dir —perquè no existeixen motius per fer-ho— que els cooperadors catalans, percatats de la situació que crea la guerra i davant les conveniències de la mateixa per poder assolir la victòria tan fermament desitjada i amb vehemència sentida, no hagin mantingut una activitat correcta de lleialtat i de franca col·laboració amb el Govern i amb els organismes superiors i federatius de caràcter nacional. Aquesta conducta nostra no ha estat el suficientment interpretada amb la mateixa comprensió i comportament de reciprocitat per quant la Federació de Cooperatives de Catalunya vetllant per llur personalitat, ha tingut d'esmerçar unes preades activitats per evitar que la Secció Econòmica de Compres i les nostres seccions de producció i elaboració «Productes Coop» es veiessin minimitzades en llurs funcions i en perill imminent de desaparèixer per la vida precària econòmica.

Hem estat sempre partidaris de què les coses i els problemes s'arrangin de la forma més harmònica possible, per creure que és amb cordialitat sincera com han de tenir solució factible les discrepàncies i els errors d'apreciació que puguin sorgir entre els elements que tenen cura i responsabilitat d'endegar els organismes directius del Moviment cooperatista de Catalunya i d'Espanya i per aquesta raó ens dol a l'ànima que per part de tots no es corregeixin actuacions que de repetir-se i perllongar-se posarien en situació difícil les bones relacions que han d'existir i mantenir-se pel prestigi orgànic i eficient intel·ligència de la mateixa organització cooperatista espanyola.

Reivindicar l'autonomia administrativa del nostre Moviment és una cosa justa i lògica, perquè és un dret atorgat i reconegut jurídicament i que la seva vigència actual la corrobora el funcionament normal del Consell Superior de la Cooperació, organisme regulador que depèn de la Conselleria d'Economia de la Generalitat de Catalunya i comprem perfectament que hom no té cap mena de lligam moral ni material amb la nostra organització, es desentengui de la personalitat cooperatista catalana i vulgui regatejar o bandejar les facultats que indiscutiblement li són pròpies.

El que no podem capir és que siguin els dirigents i cooperadors de provada convicció els que vulguin prescindir dels òrgans econòmics distribuïdors creats a Catalunya. No sabem quina finalitat es persegueix amb aquesta trajectòria que col·loca el nostre moviment en una situació moral no gaire envejable.

La nostra opinió, però, queda reflectida per l'experiència que tenim de l'actuació dels moviments cooperatius regionals d'Espanya, les característiques dels quals queden prou aclarides davant la distinta interpretació del procediment que hom sempre ha donat del contingut cooperatista, doncs mentre a fora de Catalunya s'ha seguit amb acusada regularitat la pràctica essencialment comercial on s'hi ha prestat la màxima atenció, a Catalunya hem mantingut amb més cura l'esperit romàntic de l'ideal cooperatista amb tota la seva puresa i la seva democràcia i aquesta antítesis d'apreciació i actuació s'ha accentuat i s'ha posat en evidència quan les relacions comercials i econòmiques de l'organisme nacional i el de Catalunya han tingut d'enfrontar-se.

No volem creure que el sentit mercantil tant bandejat pels cooperadors, hagi de ressuscitar-se. Fóra una enormitat que de cap manera hem de suposar persegueixi avui cap cooperador que tingui mitjanes nocions dels principis que han informat tota la vida les directrius del moviment cooperatista.

I perquè ho creiem així i no pot ésser d'altra manera, perquè fóra una negació de les teories cooperatistes que tants anys fa són les il·lusions que ens donen dalit per lluitar per l'emancipació social i econòmica dels consumidors, tenim la convicció que es rectificaran errors passats propis dels moments confusionaris que vivim i que donant-se compte tots plegats del perill que entranya per la bona coordinació de relacions amistoses i per la marxa normal i ascendent del nostre moviment l'envergadura del qual cada dia augmenta progressivament, s'oblidaran amors propis tan funestos per la col·lectivitat, sigui del caire que sigui, i fent justícia reivindicarà l'organització cooperatista catalana fent honor al seu valuós historial i reconeixent la seva indiscutible i innegable personalitat política i administrativa.

La Comissió de Redacció dels Estatuts de la Caixa de Crèdit Cooperatiu

El dissabte dia 15 del corrent a les sis de la tarda començaren les sessions de la Redacció dels Estatuts de la Caixa de Crèdit Cooperatiu, presidida la primera reunió pel company Josep Mercadé, de la Comarcal d'Anoia.

El Secretari de la Comissió donà compte dels treballs realitzats per la Ponència de Redacció, de les comunicacions rebudes des de l'última reunió, de les observacions i esmenes al projecte d'Estatuts elaborat per la Ponència i d'un contraprojecte presentat pel delegat de la Comarcal del Barcelonès.

El debat s'inicià en el sentit d'escatir la forma de realitzar la tasca de la Comissió, i com que hi ha el contraprojecte del Barcelonès, la Presidència invita al company Biada, delegat d'aquesta Comarcal, a què expliqui en termes generals les orientacions del contraprojecte.

Intervenen quasi tots els delegats en la discussió del contraprojecte, conegut a través de les explicacions del company Biada, que consisteix en crear una entitat de crèdit afiliada a la Federació de Cooperatives de Catalunya i a la qual puguin adherir-se altres cooperatives que no siguin de consum, i com que tots els delegats, menys el del Barcelonès i el de Garraf, en alguns aspectes, es pronuncien en el sentit de què el que cal és estructurar les finances de la Federació i no crear una entitat nova, s'acorda que no hi ha lloc a la lectura i discussió consegüent del contraprojecte, que podria tenir oportunitat en l'estructuració de les finances de la Confederació de Cooperatives de Catalunya en tot cas, i es procedeix a la lectura del projecte elaborat per la Ponència de Redacció.

La primera reunió acabà a dos quarts de nou. La segona sessió començà a dos quarts de deu i fou presidida pel company Josep Cosials, de l'Urgell.

Es discutiren, amb la intervenció de gairebé tots els delegats, i s'aprovaren amb algunes modificacions els 18 articles dels quatre primers capítols.

La segona sessió acabà a dos quarts d'una. La tercera sessió començà a dos quarts d'onze del matí del diumenge, dia 16, sota la presidència del company Joan Biada, delegat del Barcelonès.

Es continuà la discussió i aprovació amb les

Jo ja sé que quan escric, sempre estic en Bàbia i m'enlairo tant que, almenys, ultrapasso els núvols. Un hom no ho pot remeiar. La meua candidesa és tan gran que, a peus junts, vaig creure que el Decret de Collectivitzacions ens ho resolvia tot. Però els fets no han respost al que hom esperava.

Els treballadors havien de fer rutillar, ajudats pels tècnics, fàbriques, tallers, magatzems, comerços, transports de totes menes, distribució... Tot això equivalia a la supressió de la burgesia desafecte al nou règim, o sigui la gran majoria de constructors, fabricants, comerciants, transportistes, etc.

El problema social, doncs, al meu entendre, quedava resolt. La lluita de classes era suprimida, perquè si passen els obrers a ésser el tot dins del treball, la responsabilitat de la direcció recau en els mateixos treballadors que la integren, representats per un Consell d'Empresa en les Collectivitzacions i en les empreses privades en les quals la direcció és a càrrec del propietari o gerent, amb la col·laboració i fiscalització del Comitè Obrer o bé de Control.

Resultat de tot això és que posada la producció, la construcció i la distribució sota la direcció i l'ègida dels treballadors, ja no calia ni

corresponents modificacions dels 10 articles dels quatre restants capítols.

A continuació es parlà de la tasca a realitzar fins al Congrés i s'acordà que el Secretari de la Comissió, Jaume Verdura, lliurés al Comitè Executiu l'avantprojecte elaborat i que en la convocatòria del Congrés es fes constar que les suggerències, orientacions, esmenes i contraprojectes haurien d'estar en poder de la Comissió de Redacció quinze dies abans del Congrés, perquè hi nagués temps de fer-ne un estudi a fons i elaborar el dictamen que s'escaigui. El Secretari queda encarregat de recopilar el material que vagi rebent-se i de convocar la Comissió per vuit o deu dies abans del Congrés.

Abans d'acabar, el company Rovira, del Baix Llobregat, i Jesús Rodríguez, del Segrià, fan constar que no varen assistir a la reunió anterior perquè, per deficiències de correus, varen rebre la convocatòria fora de temps i es recomana al company Secretari que faci les convocatòries amb la màxima anticipació possible.

La reunió acabà a la una de la tarda i es donaren per closes les sessions.

Han assistit a aquestes reunions els delegats de les següents Comarcals: Baix Llobregat, Taragonès, Anoia, Segrià, Urgell, Barcelonès, Vallès Oriental, Litoral, Bages, Garraf, Vic, Noguera, Vallès Occidental i el delegat del Comitè Executiu. No hi han assistit els delegats de La Segarra, Alt Penedès, Comarques Gironines i Baix Penedès.

Unió de Cooperadors de Barcelona. - Sucursal 21

Agrupament Artístic

S'assabenta tots els socis de la Unió de Cooperadors de Barcelona, que queden obertes les inscripcions per a formar part de l'Elenc Teatral del mateix i abonament per tota la temporada 1938-39.

Per les mateixes, cal tenir en compte els articles 7 i 43 del Reglament de l'Agrupament Artístic i per aitals efectes poden dirigir-se al company Cuyàs.

Aquestes quedaran tancades per tot el dia 30 del corrent. EL CONSELL DIRECTIU

Octubre del 1938.

FEDERACIO DE COOPERATIVES DE CATALUNYA

Escola d'orientació i educació cooperatista

Primer cicle de conferències que es donaran tots els diumenges, a les 10'30 del matí, en les dates que s'indiquen, a l'estatge del Saló Teatre de la Sucursal núm. 21 de la «Unió de Cooperadors de Barcelona», carrer d'Urgell, 176.

Dia 13 novembre.—Conferenciant: Miquel Mestre, President del Consell Superior de la Cooperació.

Tema: «La política de proveïments durant la guerra».

Dia 20 novembre.—Conferenciant: Josep Viadiu, ex-President del Consell d'Economia.

Tema: «Les bases del Decret de Collectivitzacions i el Moviment Cooperatiu».

Dia 27 novembre.—Conferenciant: Josep M.ª Boix, Director de la Caixa de Pensions per a la Vellesa.

Tema: «Organització Cooperativista de la riquesa social».

Dia 4 de desembre.—Conferenciant: Jaume Verdura, Teòric Mercantil.

Tema: «Les finances de la Cooperació de Catalunya».

COOPERADORS, NO HI MANQUEU!

Si s'abéssim...

per B. FARRÉ

tan sols que substituïssin els organismes sindicals.

Amb el Decret de Collectivitzacions a la vista, sobren dits organismes. Allí s'assenyalen les normes per les quals han de regir-se totes les empreses collectivitzades.

Si bé el Decret fa menció de què, sempre que hi hagi lloc, en el Consell d'Empresa estaran representades proporcionalment les diverses Centrals Sindicals a què pertanyin els treballadors, és perquè, essent dues, els dos Sindicats, de comú acord, ho controlin. Però si en una empresa tots els que hi treballen són d'una mateixa Sindical, ho controlaran ells sols. I diem nosaltres: si en una empresa els obrers no fossin de cap Sindical, de comú acord i amb el Decret a la mà, poden controlar i fiscalitzar sense pertànyer a cap Sindical. Es per aquest motiu que diem: per què, doncs, dues Centrals Sindicals? En tot cas, amb una ja n'hi ha prou. I encara aquesta tindrà de canviar la tàctica seguida fins el 19 de juliol i emprar-ne una de nova, molt diferent a la seguida fins llavors.

Abans del 19 de juliol els Sindicats actuaven contra la burgesia per a obtenir millores, ja sigui en més jornal o en menys hores de treball. Ara ja no hi ha motiu. L'objecte del Sindicat ara ha canviat. En els moments actuals i en les empreses collectivitzades, els treballadors tenen la responsabilitat de la direcció i en les empreses privades tenen la col·laboració i la fiscalització del Comitè de Control.

Ara, doncs, el Sindicat ha d'aconsellar disciplina en el treball i perfeccionament dels mètodes del mateix, per a poder competir amb els seus iguals de l'estranger en qualitat, preus i presentació. I com sigui que cada Consell d'Empresa ha de vetllar pel millorament de la seva producció i la barator de la mateixa, sense que es facin la competència unes i altres, als Sindicats competeix que s'organitzin les indústries per l'adquisició de les primeres matèries; si són fustes a origen, si són metalls a la mina, si són cotó als països productors. En una paraula, fer que els Sindicats siguin potents econòmicament, per a poder desplaçar al gran capitalisme dels llocs directius, el mateix a les mines, que a les grans indústries. Han de procurar també que no puguin disputar-li el nostre mercat interior i poder a l'ensems, nosaltres, conquerir-ne de nous a l'exterior. Això implica una rectificació en els procediments emprats fins ara en les normes de treball. Es precis i convenient a la vegada, que posin l'atenció màxima en llur tasca. Tots els dirigents sindicals i d'empresa, han d'aconsellar que tothom sigui soci de la Cooperativa de consum, amb mires a l'esdevenidor, de l'estructuració que es tindrà de donar a tota classe de treballs.

Tots els associats a les Cooperatives tindran de recolzar les cooperatives de segon grau. En les normes d'organització s'haurà de tenir en compte, que moltes de les indústries presenten dos caires diferents. L'un serà el de les empreses collectivitzades i privades amb mires a l'exportació; l'altre serà el de les indústries «Productes Coop», o sigui les que es desenvoluparan per a satisfer les necessitats dels socis cooperatius.

Els «Productes Coop» tindran cura de totes les indústries alimentàries i de cremar i les de vestir, calçar i higiene de l'individu i de la llar. Els «Productes Coop» començaran en el camp d'on es treuen les primeres matèries que són precises pel consum diari, la resta servirà per la transformació en farines panificables de pastisseria i similars i altres fècules i purés. Els productes vinícoles i alcohòlics, els productes carbònics, els xarops, i la llet i els seus derivats, mantegues i formatges i les conserves de fruites i melmelades; la fabricació dels xocolates, sucres, etc., com també la transformació dels arbres en carbó. El pertanyent a la ramaderia, una vegada utilitzada la carn per l'alimentació, les pells, les llanes i tot quant ve consumint la indústria, seran transformacions dutes a terme pels «Productes Coop», no sols en la seva primera transformació, sinó que també en totes les successives, fins al seu lliurament a les Cooperatives de distribució, a fi i efecte que vagi directament del productor al consumidor. Aquesta és la manera d'abaratir tots els productes.

I bé, entre la Cooperació i el Sindicat, i amb un percentatge de prop de quatre-cents mil associats a Catalunya, si volguéssim, si sabéssim entendre'ns, si de veritat desitgéssim que no tornés el predominí de la burgesia i del capitalisme després d'haver guanyat la guerra, podriem fer grans coses.

Cooperadors:

Llegiu amb preferència la premsa que s'ocupa de les nostres qüestions.

¿Qué es "Productos Coop", Cooperativa de Segundo Grado?

por JUAN BELIS

Después de la celebración del Congreso de Cooperativas de Cataluña, y pudiendo comprobar personalmente que muchos compañeros Congresistas, no estaban enterados de lo que significa «Productos Coop», tomo la pluma en estos momentos para poder demostrar en parte lo que representan dichas Cooperativas, y por qué fueron creadas.

«Productos Coop», representa la continuación de las Cooperativas de Consumo de Primer Grado, representa además que todos los cooperadores de consumo, no sólo del consumo debamos contentarnos, sino que lo que consumimos tenemos la obligación de fabricarlo nosotros mismos, para el bien de todos los cooperadores.

Fueron creados «Productos Coop», porque tenemos recuerdos de épocas muy anteriores, en que nuestras cooperativas de consumo nunca podían competir con los precios del mercado privado, y nuestras compañeras no tenían el debido interés en comprar los artículos que en la cooperativa se encontraba, pues frecuentemente podían decirnos que vendíamos las cosas a precios excesivamente caros, y por más que las Juntas y Comisiones de Compras buscaran por todas partes, casi nunca podíamos vender algunos artículos al precio que los tenían marcados en las tiendas.

Y debido al sin fin de quejas efectuadas, fué cuando unos compañeros de muy buena voluntad, cooperadores cien por cien, presentaron la idea de implantar una fábrica de pastas para sopa, y que dicha fábrica sólo fabricara para las Cooperativas de Consumo, los resultados fueron muy excelentes, pero como decía antes, la voluntad firme de estos compañeros, pudo más que la terquedad de algunas Juntas, como también de algunas compañeras, que no se cansaban en desacreditar la labor que entonces estaba desarrollando la Cooperación, y tuvieron que emplearse a fondo para que dicha mercadería fuera la única que entrara dentro de nuestras entidades.

Triunfaron los compañeros de todo lo que ellos tenían propuesto, superando la calidad de las demás fábricas del comercio privado y al mismo tiempo los precios, pues podíamos vender las pastas para sopa más baratas y al mismo tiempo más buenas que las tiendas particulares.

Hecho el primer ensayo se fué a la instalación de la fusión de cooperativas para el suministro del carbón y otros artículos, dicha cooperativa nació en principio en carácter de hacer toda clase de operaciones de diferentes artículos de comer, beber y quemar, para suministrarlos a todas las cooperativas, quedando su principal objeto de suministrar el carbón a las mismas, su desarrollo fué en aquellos tiempos muy lento, debido a que las cooperativas no estaban preparadas para tener en sus tiendas los sacos con el carbón respectivo, debido, pues, a estos contratiempos, quedaron en dicha sección todas las cooperativas establecidas en la barriada de Sans.

Ellas fueron el verdadero puntal y sostenimiento de esta sección y para recuerdo de las mismas y para dar más crédito al artículo nombraré las que como heroínas sostuvieron el peso siendo las siguientes. La Nueva Obrera de Sans, La Lealtad Sansense, Amparo del Obrero, Nueva Actividad Obrera y Modelo del Siglo XX, y también, del centro de nuestra ciudad, El Adelanto Obrero, todas estas cooperativas tenían la obligación de mandar a dicha sección a dos compañeros de la entidad, y entre los mismos formaban la Junta Directiva i Administrativa, ellas efectuaban toda clase de operaciones, incluso la de pagar las correspondientes facturas, hacer las compras y llevar la administración de las mismas, con toda pulcritud, tal como venimos efectuando las actuales cooperativas en los presentes momentos.

Algún tiempo después también ingresaron en la misma las Cooperativas La Flor de Mayo, Unión Cooperatista Barcelonesa y La Andreuenca. La Sección de Carbón dió también mucha luz a todos los cooperadores, para que después se pudiera implantar la Fábrica de Jabón.

Esta, como es natural, después de tener establecidas dos industrias como las nombradas, fué de fácil implantación y todas las Juntas de las cooperativas lo encontraron muy natural, y así como la fábrica de pastas para sopa, se encontró con que las entidades le llevaron mucho capital para la creación de la misma, y poco interés en comprar la mercadería, en la fábrica de jabón fué totalmente al revés, teniendo presente que en aquellos tiempos las cooperativas se encontraban faltadas de capital y no podían desprenderse del mismo, como lo hicieron en la anterior fábrica.

Pero lo más importante de la cuestión fué que una mayoría de las cooperativas de nuestra ciudad se inscribieron en la misma, comprándole toda la producción que podía efectuar, hasta tal punto, que la fábrica resultaba pequeña, debido también a que las cooperativas de Cataluña ingresaron rápidamente socias en la misma, por lo tanto, puedo confirmar que dicha industria es en el presente momento otro triunfo de las Cooperativas de Consumo de Primer Grado.

Después de las tres industrias establecidas por las Cooperativas de Consumo se fué a la creación de la Fábrica de Aguas Carbónicas, y tan pronto como surgió la idea de unificar las cuatro industrias coopeartistas, ingresaron a formar partes de «Productos Coop» la Fábrica de Chocolate y la Fábrica de Bolsas de Papel, que anteriormente eran dos Cooperativas de Producción y que juntas están dando un resultado sorprendente y al mismo tiempo provechoso para todas las Cooperativas de Primer Grado, siendo ellas los únicos coooperarios de todas las mencionadas industrias.

Así, pues, tengan entendido todos los cooperadores, que la cooperativa «Productos Coop» de Segundo Grado, está reglamentada de la siguiente forma:

«Productos Coop», es el resultado de la unificación administrativa de las Cooperativas de Fusión del Carbón, Unión de Cooperativas para la fabricación de Pastas para Sopa, Fábrica de Jabón, Aguas Carbónicas, Fábrica de Chocolate y Fábrica de Bolsas de Papel, todas conocidas por este nombre, y todas las nombradas forman parte integrante de esta entidad como secciones e nella, como asimismo lo serán todas aquellas otras, fundadas o por fundar que acepten los Estatutos establecidos, así como los acuerdos de la Asamblea de las Cooperativas.

Siendo esta entidad de las clasificadas en la Ley de Cooperativas de la Generalidad de Cataluña como Cooperativa de Segundo Grado, estará acogida a dicha ley, y sujeta a cuantas disposiciones disponga en la misma y siempre al servicio del pueblo cooperador, las decisiones del cual se consideran siempre soberanas por encima de todo.

Siendo las asociadas a esta entidad las Cooperativas de Consumo o distribución, y otras de carácter popular, que solamente persigan la finalidad de ayuda mutua, sin ningún fin lucrativo de carácter particular, integradas todas ellas por trabajadores de todas clases, es preciso para tal objeto tener personal empleado, el cual, hasta que la sociedad no tenga otra organización más perfecta, ha de ser retribuido, no obstante, esta entidad no considerará nunca como asalariados a los compañeros que presten sus servicios personales, sino que los considerará colaboradores en la obra común que ha de ser obra de todos y a tal objeto a más de la retribución máxima que permita cada industria los pondrá a cubierto en todo lo posible de todas las contingencias de la vida, procurando superar todas las leyes de carácter social y previsión que estén establecidas.

Como compensación de la declaración expontánea expuesta, la entidad sólo desea que todo el personal que trabaje en las industrias cooperatistas pertenezca también como asociados a una Cooperativa de Consumo, que al mismo tiempo de completar su mejoramiento económico, recibirá los beneficios que su esfuerzo dé a la Colectividad.

Estos son los principios de los Estatutos de la Cooperativa «Productos Coop» de Segundo Grado y con ellos podrán comprobar todos los compañeros que estaban representando sus cooperativas en el presente Congreso, el pequeño error que tenían al decir que «Productos Coop» era una cooperativa más, y algunos pensaban que dicha cooperativa estaba dirigida y administrada por los mismos trabajadores, llevando ellos todo el capital y repartiéndose sus beneficios al final del año, pues queda bien demostrado que sufrían un grandioso error al suponer tal cosa, y en estas cuatro letras queda demostrado que las industrias «Productos Coop» son dirigidas y administradas y todo el capital pertenece a las Cooperativas de Consumo, y que los trabajadores que trabajan en las mismas son simplemente colaboradores que con su voluntad, procuran rendir lo máximo para que las industrias trabajen en toda plenitud y rendimiento.

Por lo tanto, después de esta demostración espero que todas las Cooperativas de Consumo griten AHORA Y SIEMPRE «PRODUCTOS COOP».

¿A dónde van las cooperativas?

por ANGEL ALVAREZ

Después del fracaso del golpe de estado militar fascista del 19 de julio, el movimiento cooperatista ha aumentado de una manera importantísima sus efectivos, lo cual hace que sigamos con verdadera atención todo su desarrollo. Los motivos de este crecimiento, tiene variadas explicaciones. Examinaremos alguno de ellos, los que creemos de mayor peso, para deducir las consecuencias que de los mismos se derivan.

En primer lugar, los dos años y pico que llevamos de guerra, han puesto en evidencia la imposibilidad de poder resolver de una manera justa el problema de la distribución con la hegemonía del comercio privado. En este sentido la experiencia, por ser contundente, no admite dudas de ninguna clase. Todo el mundo sabe que ha sido el comercio privado el que más ha especulado con el hambre de la población, pues a más de tener muchos géneros almacenados de antes de iniciarse el movimiento fascista, los ha aumentado a precios fantásticos. Cuando ha habido reparto de mercancías son muchas las veces que se ha quedado sin repartir una cantidad determinada, para venderla luego bajo mano a sus «clientes especiales» a precios verdaderamente de robo, y esto, como consecuencia, ha hecho ver claro a todos los consumidores la superioridad de las cooperativas, tanto en el aspecto moral como en el material, ya que se evitaba de hacer colas interminables y de esperar horas y más horas para al fin no encontrar mercancías.

Otro de los factores que han impreso mayor impulso en este crecimiento es el que se ha operado en las organizaciones específicas del movimiento obrero con la fiebre de implantación de cooperativas sindicales de industria y de empresas colectivizadas, pudiéndose llegar hoy a la conclusión de que la mayoría de la población está organizada en las cooperativas. Estos son, a mi entender, los factores que han determinado el crecimiento tan vertiginoso de la Cooperación. Ahora veamos las diferentes tendencias que informan estas nuevas fuerzas.

Comenzaremos por las casas colectivizadas, que, aparte de la colectividad, se han organizado en cooperativa, partiendo desde el punto de vista de la marcha de los acontecimientos de la España leal. Naturalmente, no entraremos hoy día en un análisis a fondo de la economía española, porque lo creemos un poco delicado. Nos atenderemos, por tanto, a lo que hoy se manifiesta en el orden imperante. Y el orden imperante es que está reconocida la propiedad privada con todos sus derechos y de acuerdo con esta tendencia el día de mañana se encontrarán con la contradicción fundamental de que la casa o empresa será de capital privado de uno o de varios trabajadores y, por lo tanto, económicamente supeditada al capitalismo, enemigo irreconciliable de la Cooperación. Estas cooperativas que hoy día con tanta escasez de productos pueden mantenerse en pie, el día de mañana, en la normalidad, están llamadas a desaparecer. Referente a las cooperativas sindicales y de industria, su función es diferente, puesto que muchas de éstas han sido creadas por la experiencia vivida después de las jornadas de julio. Es de todos sabido que hasta bastante tiempo después del 19 de julio había la tendencia en el movimiento obrero de considerar a las cooperativas como organizaciones aburguesadas; es decir, que no comprendían que las cooperativas habían sido forjadas por la misma clase trabajadora a través de la historia contra el capitalismo, pues era la única manera de luchar en el terreno económico contra el capital privado y la realidad de esta experiencia los ha hecho ver claro y ahora es verdadera apologista de la Cooperación.

Hemos dicho más arriba que hoy día es imposible el poder fijar de una manera absoluta lo que pasará el día de mañana. Hemos de hacer, por lo tanto, hincapié en que fatalmente, una vez acabada la guerra de las armas, continuará la lucha en el terreno de la economía, puesto que toda lucha es un resultado de la contradicción de los intereses económicos de la sociedad mientras ésta esté dividida en clases, y, por lo tanto, la lucha hay períodos en que la forma es violenta y sangrante como los que ahora estamos pasando y otros de paz circunstancial social, pero no por eso de menor violencia en el terreno económico. Y es ante esta perspectiva que fundamentamos que el día de mañana que haya desaparecido la lucha de trincheras habrá la lucha económica de las dos tendencias frente a frente; la una capitalista, la otra socialista. En la una se encontrarán fatal-

mente todas las casas de comercio privado, incluyendo también las casas colectivizadas y las que están controladas por los obreros, pues en el último de los casos son estos los que las defienden más que el burgués. La otra la constituirán las cooperativas de consumo y de producción, tanto las que ya existían antes del 19 de julio como las que han sido creadas después. La lucha será, pues, fuerte. En ella veremos poner en juego todo lo que puede hacer el capital privado desde lo más insignificante hasta el soborno mayor, con tal de desorientar a la opinión, culpando a la Cooperación de todas las miserias y dificultades que hemos tenido que pasar durante la guerra. Y ante esta situación, ¿qué piensan hacer los diferentes grupos de cooperatistas? ¿Se mantendrán dispersos como están ahora, siendo rivales unos de otros, haciendo el juego a los capitalistas?

Por nuestra parte, una vez estudiado el actual estado de cosas y teniendo en cuenta las grandes lecciones de otros países en la postguerra, el camino no es dudoso, pues teniendo en cuenta que nuestra lucha es una lucha revolucionaria de todas las clases explotadas sin distinción de matices y las cooperativas han sido creadas por estas mismas masas que intervienen en la lucha contra el fascismo y el origen que lo engendra el capitalismo, es de que se unifiquen, que rompan esta tendencia de crear cooperativas de sindicato, de partido o de industria y de oficios y que se fusionen en una sola en cada localidad y así podremos estar preparados ya para presentar la batalla al capital privado antes de que éste se pueda organizar de nuevo y así cumpliremos con nuestra misión histórica que los momentos exigen a todos los cooperadores.

A trenc d'alba

Al distingit camarada Figuerola, secretari del Partit Socialista Unificat de les comarques Gironines.

*L'aurora galana
estén d'or i grana
un mantell jolii,
l'ubaga es desperta
vestida de festa,
de joia somriu.*

*De goig resplendent
llur faldia presenta
curulla a desdir
de clavells i roses
que cria ufanesos
dintre el seu jardí.*

*Veniu, donzelletes,
d'aquestes floretes
veniu-ne a escollir,
de clavells i roses,
garlandes formoses,
veniu-ne a teixir.*

*Vistoses llacades,
ninetes aimades,
feu pels aimadors,
nodriu de bellesa,
de goig i tendresa
els vostres amors.*

*Rossinyol que cantes
boniques complantes
deixa prest el niu,
salyda l'aurora
bella au cantadora
amb un cant jolii.*

*Diga-li amb passades
vibrants i afinades
el que tens al cor,
canta amorosida
que l'amor és vida,
és somni i dolçor.*

*L'amor és poesia,
és pau, alegria,
font de rosa-mel,
és arpa sagrada
que un jorn fou pòsada
per Marx i Engel.*

*L'amor és lirisme
de nostre marxisme
és la blanca albada
més pur i viril
tota perfumada
de sentor d'abril.*

*La gesta més noble
que ha fet el meu poble
la diu aquest mot;
és ingrati qui oblidia
que l'amor és vida,
que l'amor ho és tot!*

JOSEP BRUNET MAC

Llegiu i propagueu

Acció Cooperatista

Preu: 20 cts.

ECOP. — ROSSELLÓ, 84 — BARCELONA